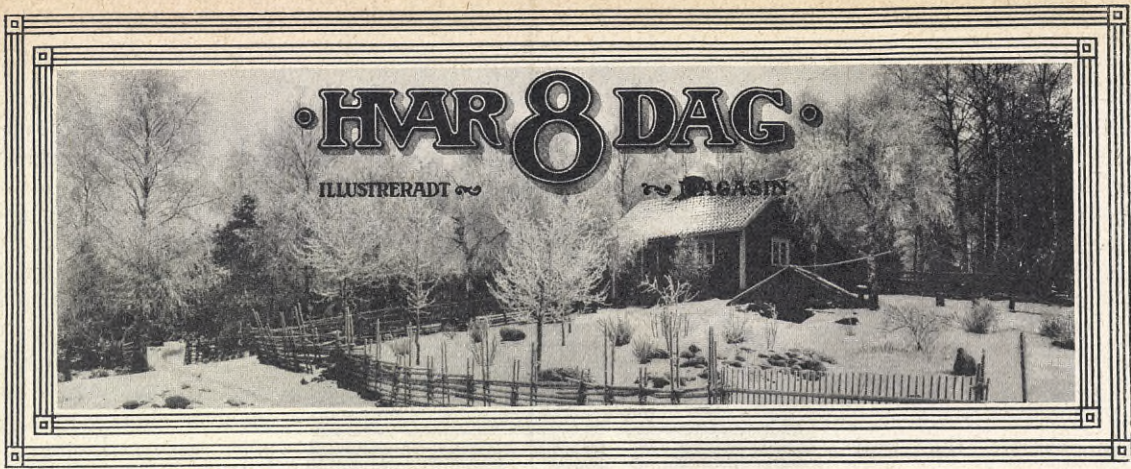

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

VINTERBILD FRÅN DALSLAND. — FOTO. BACKLUND, GÖTEBORG.

13DE ÅRG.

DEN 4 FEBRUARI 1912.

NO 19.

Foto. Jonason. Gbg.

Klubbé: Bengt Sjöström.

Torokullu

TOR AULIN *

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA

Den Aulinska kvartet-
tens 25-års jubileum är
en tilldragelse, som hälsas
med glädje och tillfredsställelse af alla musikvänner landet rundt. Ty denna lifaktighet för ett visst konstnärligt syftemål torde tillhöra de mindre vanliga fenomenen inom Sveriges andliga kultur. Hur ofta stranda inte de yppersta planer och de vackraste afsikter på vår medfödda oförmåga att samla de stridiga intressena — och mer eller mindre stridiga äro alla konstnärliga intressen här hemma — till ett helt, hur ofta stannar icke allt vid prat, skåttal och en kommité!

Icke så med Tor Aulin och hans olika medhjälpare! Från begynnelsen synes den unge violinisten varit besjälad af det varmaste intresse för sin nobla konst och fattat det som en helig mission att skapa en stråkkvartett, som så småningom skulle kunna upptaga konkurrensen med kontinentens bästa sällskap och samtidigt med sin repertoar införlifva den härliga litteratur, som de många mästarna här skapat.

Det förhöll sig nämligen så att vid tiden för Tor Aulins debut kammarmusiken befann sig i lägervall här hemma, medan den musikaliska smaken hellre hyllade sig till franska alster än till de germanska tonsättare, hvilka här som öfver hela linjen gjort den yppersta insatsen.

Uppgiften torde ingalunda ha hört till de lättaste, därför att kammarmusiken är den intima musiken och svårast att tillägnas af ett ovant öra. Men den som förstår att njuta af kvartetten, kvintetten, trios och så vidare, den skall snart komma underfund med hvilka skatter han hämtar upp i dagen. Han skall förstå att dessa verk bilda själfva grunden för den stora orkesterns symfonier och konserter, han skall bakom fiolernas och flygelns melodier och klangeffekter höra ut den monumentala musiken, han skall ana hvilken värld kammarmusiken rymmer, ända från den sprödaste ton ut till den symfoniska effekten.

Den Aulinska kvartetten har under sin 25-åriga tillvaro genomlevat skiftande öden. Flera af dem som biträdt med arbetet äro nu bortgångna. Framst bland dessa böra nämnas Edvin Sjöberg och Axel

Efter fotografi.

DEN FÖRSTA AULINSKA KVARTETTEN. Från vänster:
Tor Aulin, Edvin Sjöberg, Axel Bergström Berndt Carlsson.

Kliché: Bengt Silfverpari.

Bergström, båda medstiftare af den ursprungliga ensemblen.

År 1905 har kvartetten efter att bland annat ha haft Christian Sandqvist och Berndt Carlsson som medhjälpare förvärfvat Gustaf Molander och Rudolph Claesson hvar till sedermera som altviolinist sällar sig Sven Blomqvist.

Under sitt första skede biträdde olika pianister, en af de främsta var fru Ida Äqvist men från och med år 1894 blir Vilhelm Stenhammar den stående medlemmen. Sällskapets första fasta engagemang erhöles af nya musikföreningen i Göteborg 1895. Sedermera ha turnéer företagits öfver hela Sverige och flera gånger utsträckts till Norge, Danmark och slutligen Tyskland, där förra året gafs en konsert i

Berlin under protektion af "Gesellschaft der Musikfreunde".

Kvartettens stamort har dock hufvudstaden varit och den 8 februari kommer man att därstädes högtidlighålla jubileet med den hundra konserten. Trots sin stora popularitet, trots konstnärligt högtstående prestationer lyckades kvartetten dock till hösten 1903 ej erhålla fast abonnemang i hufvudstaden, beroende på vissa företeelser af mindre glädjande art i Stockholms konstlif. I stället gaf man en del konserter af mera tillfällig art för att 1905 återgå till serier utan abonnemang.

Från och med 1908 har kvartetten tack vare Aulins engagemang i Göteborg åter kunnat glädja sig åt en mera tryggad tillvaro. I regel gifvas konserter i stadens privata Kamarmusikförening och jubileet högtidlighölls på måndagen med en konsert, där Haydn, Berwald och Beethoven stodo på programmet. Men under denna säsong har man utvidgat sin verksamhet, då man nyligen inledt en serie Beethovenaftnar i Göteborgs konserthus och sålunda kunna bredare lager njuta af den allra yppersta kammarmusiken.

Under sin långvariga existens har kvartetten städe bemödat sig om att utföra det förnämsta ur den klassiska och modärna musikens alster på området. Af yngre kompositörer må framhävas Brahms, förut föga spelad här hemma, Tschaikowsky, César Franck, Dvorak, Sgambati, Sinding, Glass, d'Albert, Wein-

* Se äfven ärg. X: 4.

gartner, Paul Juon och andra. Men dessutom har man ägnat nog så mycket arbete åt sven-skakomponister, Berwald, Norman, Stenhammar, Sjögren, och flera gånger har detta sällskap för första gången utfört nya kompositioner.

Kvartettens musikaliska prestationer präglas mindre af det lidelsefulla temperament, som karakteriserar de sydländska sällskapen, men det

lägger heller inte an på en vekhet i föredraget, som blir omanligt. Spelet håller jämmåttet mellan lidelse och svärmeri, det utmärker sig af en sträfvan efter ädel harmoni och klassisk nobless i själfva stilen, man vill inom denna grupp konstnärer att ingen detalj skall falla till marken, men ändå villigt foga sig in i ensemblen. Tor Aulin förfogar som violinist öfver en bländande, men alltigenom solid teknik, och man kan alltid med full trygghet öfverlämna sig åt njutningen af hans spel, därför att allt slarf är hans gedigna konst främmande. Det behöfver ju inte

Efter fotografi.

AULINSKA KVARTETTEN 1893. Fr. vänster: V. STENHAMMAR, T. AULIN, B. CARLSSON, A. BERGSTRÖM OCH C. SANDQVIST.

Kliché: Kem. A.-B. Ernst Sjöberg, Södra-Öbg.

nämnas hvad det betyder att sällskapet förfogar öfver vår främste pianist, som när så kräfvades kan förläna en kvintett en fullständigt symfonisk prägel.

Tor Aulins verksamhet som ledare för en hel orkester begynte år 1900, då han startade Svenska Musikerföreningens populära orkesterkonserter, hvarvid han praktiskt bevisade möjligheten af en orkester i Stockholm vid sidan af hoikapellet. 1902 stiftades Stockholms konsertförening med Aulin som dirigent för den oifvan nämnda orkestern. Dessa konserter fortgingo till våren 1909 då Tor Aulin

Foto Jansson. 1909.

Kliché: Kem. A.-B. Ernst Sjöberg, Södra-Öbg.

DEN NUVARANDE AULINSKA KVARTETTEN: Fr. vänster V. STENHAMMAR (vid flygeln), T. AULIN, G. MOLANDER, R. CLAESSON, S. BLOMQUIST (stående).

FRU EMMA ZORN MEDALJERAD.

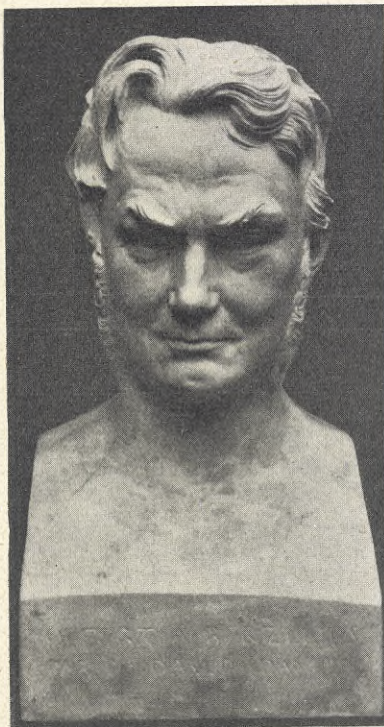
samman med kvartetten anställdes i Göteborg. Äfven under denna sin verksamhet gillade han svensk musik, och rent af banbrytande är han som den förste tolkaren af Berwalds skapelser, främst dennes mästerverk "Sinfonie singulière" (1906). 1909 satte sig konsertföreningen i Stockholm i spetsen för den utländska propagandan för svensk musik, som ännu utför sin betydelsefulla mission. Aulin har härunder uppträdt som en dirigent i bland annat Berlin och Hamburg.

I Göteborg har man ju under de sista åren haft det bästa tillfället att tillgodogörasig Aulins konst som dirigent. Det märks då tydligt nog, hvilken betydelse hans ledning af stråkmusiken haft för honom ty det yppersta som orkesterdirigent ger Aulin, när han mejslar ut alla detaljer och stämmer de olika instrumentgrupperna mot hvarandra, så att icke den ene öfverröstar den andra. Han har ett utomordentligt sinne för de fina nyanserna och för ett pianissimo. Det är därför som Berwalds nyss nämnda symfoni kommer fram under hans taktpinne på ett aldeles mönstregillt vis.

K. M:t har "till betydande af sitt nådiga välbehag" öfver den af fru Emma Zorn, född Lamm, utöfvade gagnande verksamhet till främjande af hemslöjden äfvensom hennes omfattande allmännyttiga verksamhet i öfrigt tilldelat henne medaljen i guld af åttonde storleken med inskrift: "Illis quorum meruere labores" att i högblått band med gula kanter bäras af bröstet.

Medaljen öfverlämnades nyligen vid en högtidlighet i Mora folkhögskola, i närvaro af landshöfding Holmqvist, prof. Nathan Söderblom, m. fl. Vid tillfället ifråga meddelades att fru Zorn och hennes make, vår ryktbare konstnär herr Anders Zorn, donerat 50,000 kronor till folkhögskolan, som flerfaldiga gånger förut kommit i åtnjutande af det Zorn'ska mecenatskapet.

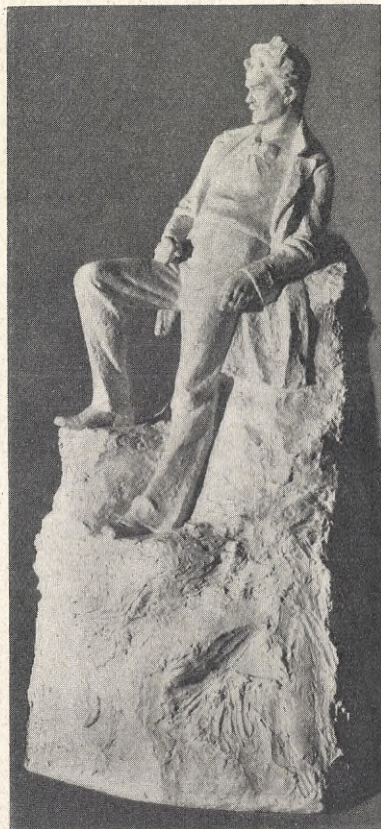

KOLOSSALBYST AF BERZELIUS, 1836 utförd i marmor af den store franske bildhuggaren P. J. David (D'Angers); skall afgjutas i brons vid H. Bergmans konstgjuteri i Stockholm att uppställas å Karolinska Institutets gård.

Som bekant har Tor Aulin äfven varit verksam som tonsättare. Han har för orkester skrivit Mäster Olof suiten och gottländska danser, för fiol och orkester två konserter, sånger med orkester och vid piano, suiteer och smärre stycken för fiol och piano och dessutom bearbetningar för orkester, piano och fiol af olika komponister.

Allt det sagda röjer det vi alla veta, att Tor Aulin är en ovanligt rikt och fint begåfvad musiker. Men det är inte nog härmed. Det som gifvit och gifver honom en sådan dominerande ställning i de sista decenniernas svenska musiklif, det är hans utomordentliga arbetskraft och den rika fond af initiativ som är honom egen. Han har i vackraste mening ägnat sitt lif åt sin konst, hans verksamhet visar hvad det betyder när en man går i breschen för sin idé och för sin sunda och fina åskådning om musiken och dess värde för ett helt folk. Därför kan man endast till 25-årsjubileet önska kvartettens ledare obrutna krafter för att hans arbete må skörda ytterligare frukter på alla fält, som hans ande odlar.

C. D. Marcus.

DET NYA STRINDBERGS MONUMENTET AF CARL ELDH, aftäckt vid den stora hyllningsfesten i Berns salonger i Stockholm å 63-årsdagen den 22 jan. Se äfven föreg. n.r.

ANNA GARDELL-ERICSON.

FÖRBEREDER EN VÅRUTSTÄLLNING I STOCKHOLM. — FOTO. BACKLUND, GBG.

Bland de fåtaliga konstnärer, som i vårt land ägna sig åt akvarellen, intar fru *Anna Gardell-Ericson* ett framstående rum. Hon tillhörde den falang af svenska artister, som kring år 1880 sökte sin utbildning vid Seins strand. Född i Visby år 1853 hade hon erhållit sin första utbildning af professor P. D. Holm och blef i Paris elev af Leloir och Heilbuth.

Under Parisvistelsen ingick hon äktenskap med den kände landskapsmålaren Johan Ericson och flyttade med honom år 1884 öfver till hemlandet.

Fru Gardells begåfning är otvivelaktigt alldeles särskildt lagd för akvarellen, de snabbt somnande stämningar, den diskreta lyrikens, de graciösa infallens konst. Med sina silfvertoniga, mjuka och luftiga blad väckte den unga målarinnan på sin tid intresse i de parisiska konstkretsarna. Motiven voro merendels hämtade från nejderna kring Paris eller från Bretagne, alltid färdlöst idylliska med tonen, atmosfären såsom hufvudintresse. I samma riktning arbetade hon och arbetar alltjämt äfven efter hemkomsten till Sverige, ehuru färgskalan genom landskapsens egen inspiration blir rikare, mera praktfull. Hon söker nu sina ämnen först och främst kring den pittoreska fäderne-staden eller inne mellan dess grå ruiner och vänliga kojor ochute vid västkusten, där särskildt Marstrand varit henne kärt. För ensidighet lär hon knappast kunna beskyllas. Middagsgasset på ett blommande gårdshörn, skymningsdiset öfver lugna vikar, upprörda böljor under röda solar, hamnbilder o. skogsinteriörer äro blott några exempel på hennes intressen. Sällan fördjupar hon sig mödosamt och ihärdigt i ett landskap. Hennes bästa arbeten äro tvärt om de, där hon hastigt och varm af iver kastat ned nuets stämning på det hvita bladet. Endast den som känner hennes skisser och ofullbordade arbeten kan göra hennes

EN MARMORHYLLNING ÅT PARISIKAN

begåfning full rättvisa.

Landskapsakvarellen blir så lätt salongsmässig, publikkonst i dåligaste mening, men hennes konstnärliga läggning har aldrig kunnat passas in till denna art. När hon satt sig ner att måla inför ett stycke natur, som tjugat henne, har hon varit helt med, varit naivt förälskad och målarglad. Att man ej har denna känsla inför alla hennes arbeten, är blott alltför naturligt. Men detta må ej undanskymma hennes begåfning eller hindra oss från att ge denna förtjänst erkännande. Sådant har äfven kommit fru Gardell-Ericson till del i form af inköp till muséer och samlingar inom- och utomlands. Hon kan nu blicka tillbaka på en lång och sällsynt omfattande konstnärsgärning, och den retrospektiva utställning hon i mars ämnar anordna i Stockholm bör då för bli både värdefull och intressant, en generalmönstring af det bästa hennes pänselfärd. Man kan endast önska, att den ej må drunkna i vimlet af

alla de omogna och omotiverade utställningar, som öfversvämma Stockholm i dessa tider och splittra både allmänhetens och kritikens intresse.

Axel L. Romdahl.

I dagarna har en staty af mera ovanligt slag blifvit rest i Paris. En liten graciös parisiska från 1840-talet i marmor, af Raoul Verlet, pryder nu en af de små öppna platserna på "Butte Montmartre", där vaggan för denna äkta parisertyp anses ha stått.

PRISTAL

ha inkommit till betydande antal och granskning och bedömande vidtagna omedelbart. — Så snart detta medhunnits till något följande nummer, skall resultatet meddelas. —

H. 8 D. STOCKHOLMSFOTOGRAF.
KONUNGEN INSPEKTERAR REKRYTAFDELNINGARNE OMBORD Å PANSARBÅTARNE ODEN OCH NIORD DEN 25 JANUARI.
Efter att hafva inspekterat marinistaben, mönstrade H. M. besättningarna å de nämnda pansarbåtarne samt verkställde på Oden inspektion af fartyget.

Å Älfsborgsfjorden, väckte en isjakt af ovanlig typ ett stort uppseende bland de folkmassor som vistades å isbanorna vid Långedrag, söndagen den 21 januari. Dess utseende framgår af vår bild och den sattes i gång af

Foto. Dackland, Goleborg. Kliché: Bengt Silfversparre.
MOTOR-ISJAKT MED DESS UPPFINNARE, MASKINISTEN O. BERNDTSSON.

upptäckaren maskinisten O. Berndtsson.

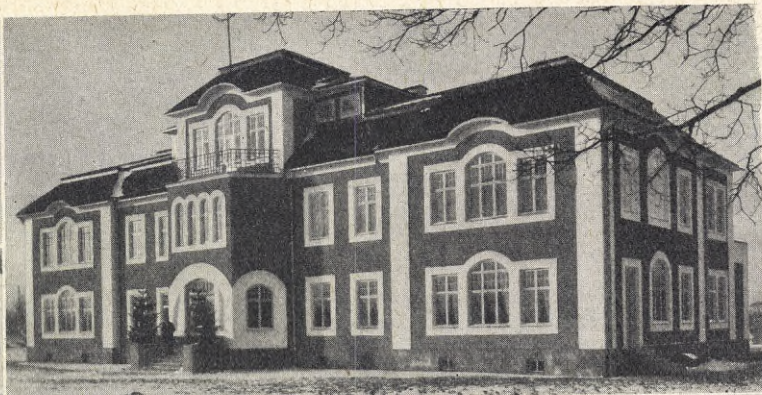
Farkosten uppnådde en utomordentligt hastighet, ca 100 km. per timme, proffården syntes skola aflöpa utan missöde, då, vid en sväng, hela apparaten tog öfverbalansen, välte och gick till botten. Det var ett för den åkande synnerligen farligt tillbud, och endast oförfäradt och behjärtadt bistånd från en del personer bland åskådarna kunde rädda honom.

Apparaten upptogs sedermera.

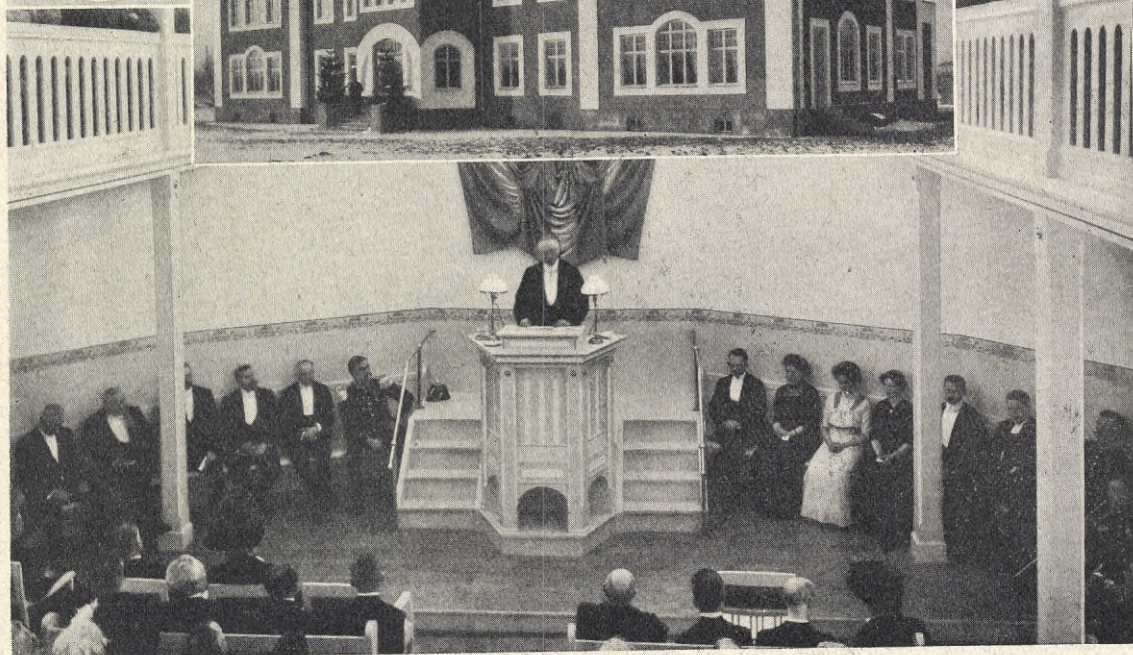

SVENSKA MILITÄRER TILL DE INTERNAT. MILITÄRSKIDTÄFLINGARNA I CHAMONIX (Frankrike). Representanter från VI arméfördelningen och Bodens trupper under träningen i Sollefteå. Fr. v. t. h. å bilden: Sergeanterna Andersson (K. 8), Lind (I. 19), Karlsson (Ing. 4); Löjtnanterna OTTANDER (I. 28), Wahlberg (I. 19), Hæggström (I. 20), Nordenstam (I. 4); 1-ste konst. Karlström (A. 4), serg. WILHELMSSON (I. 20), korpr. KJELLSTRÖM (I. 28), Andersson (I. 19), Pettersson (I. 19). — De med fetstil satta namnen äro af arméfördeln.-chefen föreslagna med de med stora bokstäfver nämnda till ersättare. — Foto. Sandberg, Sollefteå.

SVERIGES FÖRSTA KOMMUNALA MELLANSSKOLEBYGGNAD.

BILDERNA HÄRVID VISA EXTERIÖR AF SKOLBYGGNADEN SAMT PORTRÄTT AF DESS ARKITEKT, LÖJTNANT AF DESS ARKITEKT, LÖJTNANT H. GRANLUND.

ÖFFVERDIREKTÖR BERGQVIST HÅLLER INVIGNINGSTALET I HESSELHOLMS NYA MELLANSKOLA.
Efter fotografier för H. S. D. af H. PILL, Hesselholm.

Mellanskola — det af Riksdagen 1909 beslutade läroverket mellan folkskolan och gymnasium — är en ny skolform om hvilken meningarne ganska skarpt brytas. Landets vederbörande officiella myndighet — läroverksrådet — omfattar gifvetvis nyheten med stort intresse, och då den första läroverksbyggnad för denna typ i dagarne skulle invigas, fullgjorde läroverksrådets öfverdirektör personligen detta uppdrag. Det är *Hesselholm* som får hedern af att ha varit först med sin mellanskola. Skol-

byggnaden med dess rymliga salar, klassrum, expeditionssalar, laboratorium m. m. är synnerligen prydlig och har jämte inventarier kostat c:a 100,000 kr.

Under kommerserådet Pihlgrens ordförandeskap ha landets *yrkesinspektörer* i dagarne sammanträdt i Stockholm i och för behandling af inspektionen närliggande angelägenheter och frågor. Vår grupp bild visar, fr. v. t. h.: Yrkesinspektörerna Schenström, Gefle, Forsberg, Göteborg, Hellström, Linköping, Fürst, Stockholm, sekreter.-assist. Rosengren, ordf. kommerserådet Pihlgren, yrkesinspektörerna Kempe, Malmö, Häger, Jönköping, Funck, HERNÖSAND, Nylén, Örebro.

Amatörfoto.

YRKESINSPEKTÖRERNA SAMMANTRÄDA.

Kitsche! Benat NUF-ersparna.

SPETSBERGSKONFERENSEN. — SENASTE TÅGOLYCKAN.

SPETSBERGSKONFERENSEN: Sveriges, Norges och Rysslands delegerade sammanträde i Kristiania den 15—29 jan. i och för underhandlingar om resp. länders intressen å landområdet i fråga. Å vår bild sitta fr. h. t. v.: Legationssekreteraren Westman (S.), landshövding Hammarskjöld (S.), envoyén frih. Falkenberg (S.), büreauchefen Wollebæk (N.), ministern Hagerup (N.), sekr. Smith (N.), ark. Hammer (N.), ministern Krupensky (R.), baron, prof. Noldé (R.), legationssekr. Melikoff (R.).

De delegerade lära ha enats om ändringar i det utkast till konvention om Spetsbergen, som utarbetades under öfverläggningarne i Kristiania 1910.

Efter fotograf.

Den 27 januari inträffade en svår urspårning å järnvägssträckan mellan Lamhults och Linderås stationer, i det ett blandadt tåg om 27 vagnar blef kullvräkt. Olyckan föranleddes af köldens inverkan på banvallen samt af en sprungen hjulring. Tvenne personer af järnvägspersonalen skadades, hvarjämte af ett större antal nötkreatur några måste nedslaktas. En af vagnarne var en kanonvagn, lastad med en Boforskanon; vagnen krossades vid urspårningen och kanonen kastades i diket. Gifvetvis förorsakade olyckan svåra trafikrubbingar till dess linien på söndag middag åter blef klar.

Klitché: Kem. A.-B. *Dejnt* Sjöfvergarre, Sthlm. Öbg.
JÄRNVÄGS OLYCKAN Å SÖDRA STAMBANAN DEN 27 JANUARI: Vy af olycksplatsen.

ÖFVERLISTAD.

FÖR HVAR 8 DAG AF GUSTAF ULLMAN.

Gamle Ivarsson stod i slöjdsalen och putsade ett splitternytt skärbräde med sandpapper. — Där var hans käraaste tillhåll om kvällarna, när lektionerna voro slut, middagen undanstökats och kribböckerna med möda rättats vid åtskilliga koppar starkt kaffe. — Han var en utmärkt finsnickare, Ivarsson, och hade lämnat Näs med de allra högsta betyg i slöjd. Plugget och fostrandet från katedern hade onekligen börjat trötta äfven denne af brinnande nit och kärlek till kallet uppfyllde lärare. Det var också så besynnerligt med barnen nu för tiden, tyckte han. De uppförde sig i regel så väl, man kunde begära, ja, ofta mer än så. Snygga och ordentliga, uppmärksamma och flitiga! — Smörj behöfdes allt mera sällan. Men — det blef i stället allt svårare att lära känna dem, att komma dem andligen nära. Ivarsson måste med saknad erinra sig de värsta vildbasare och odagor från längesedan utsläppta årgångar, hvilkas hjärtan han vunnit trots dundrande bannor och svidande rapp. — Och för det mesta hade det blifvit präktigt folk af dem, de rysliga små rötäggen. — Senare tiders ungdom, med förnumstiga, kalla miner och allt för lite' odygd i kroppen, ingaf honom vemod, äckel och misströstan i blandning. Han kände det som en lisa att få regla skolsalen efter dem, och dagens ljuvaste stund blef hans idoga ensamhet vid slöjdbänken. —

Den enkla hänglampan kastade genom de nakna rutorna ett blekt, trist sken ut i den lilla trädgården, som tillhörde lärarbostället. Man såg aplarnas knottiga grenvirrvarr alldeles bara, och rabatternas täcken af granruskor mörkt gröna, — aldrig fick man snöjul mera, aldrig riktig jul med snö och klingande barnajubel. — Ja, barnen, hans egna, hvar hade de egentligen tagit vägen? — Bevars, han visste ju, de hade det bra, alla de fyra, som flugit ur boet och byggt egna bon. Den äldste, som valt faderns yrke, var lyckligt gift, den yngre sonen, bokhandlaren, likaså förlovad; de två äldre döttrarna hade fått goda, aktningvärda män, den yngre till och med en präst. Men, ändå, och fast de knappt bodde mer än en dagsresa från fädernehemmet, — hvad de kommit långt fjärran från dess anda! — Nu hade Ivarssons endast lilla Berta kvar. Nå, det var ju inte så endast, det! För föräldrarna, kanske särskildt fadern, var det som om hon, den muntra, blida aderton-åringen ensam representerade lifvet, höll dem kvar härnere och skänkte de sista tunga fjäten solsken ännu i vintermörkret. —

— Men Berta är inte heller lik sig längre! — utbrast gubben med en suck, bistert granskande sitt arbete. Han hade vant sig att aldrig tala riktigt allvarligt med yngsta dottern. I hennes person envisades fadern att se det oförgängligt barnsliga, det evigt ogrumladt klara och friska. Minsann, fick hon inte den dag i dag heta "lillan", när hon bar in maten eller serverade kaffet:

— Tack ska' hon ha, lillan! Det var duktigt. Det var pappas rara flicka!

Men nu, just i vinter, kanske sedan en månad, tog hon inte emot hvarken joller eller smekningar så gladt som förr. Inte som om hon visat dåligt humör, nej, ovänlig kunde visst inte Berta vara, allra mins! mot sin gamle pappa. Men leendet i det skära, rundhyllta ansiktet blef ofta så tvunget, och om än blicken mötte hans ärligt och klart, så voro dock de stora, ljusblå ögonen tunga och allt ibland rödkantade, som efter gråt. Men hvarken far eller mor hade sett Berta gråta. Nå, han hade ju så liten tid om dagen att se de sina. De husliga göromålen skötte hon jämte mor ifrigt och vant. Och nätterna tillbragte hon uppe på sin lilla vinds-

kammare, där bröderna hållit till i gångna år. Då kunde man nog få höra både støj och tjut däruppi-från, ibland. Berta gjorde inte oväsen. Tyst som en rätta smög hon till sängs. Kanske grät hon sig till sömn, med huivudet under täcket! Men hvarför? Var det något, hon ville ha, och ej kunde få? Något, som hon inte vågade be om?

* * *

Gamle Ivarsson blef högst förundrad, när det plötsligt knackade på ytterdörren till den lilla flygel, hvari slöjdsalen var inrymd.

— Stig in! — ropade han och vände sig med de buskiga ögonbrynen hopdragna öfver brillorna, mot den sene och oväntade besökaren.

Lärares förvåning stegrades, när han igenkände en af sina forna elever, — just en af de värsta bråkmakare, han haft under ferlan.

— Nej, är det själve Per Krumme? God afton, god afton, kära Per!

— God afton, farbror! Jag får be om ursäkt, att jag kommer så här sent och stör. Men — jag såg från vägen, att det lyste, och så —. Ja, — farbror står här och slöjdar precis som i gamla tider.

— Jah! — gubben skrattade till litet torrt, men med en god glimt i ögat och ett kraftigt handslag: — så länge jag får ha syn och fingrar i behåll! Det skulle bli en liten julklapp åt mor —. Det behöfs ju nytt allt som oftast. Och han trummade tankfull på skärbrädet: — Annars, är det ju mest för nöjes skull, — tillade han.

Den unge mannen nickade och böjde sig lätt fram som för att beundra den gamles verk. Och denne betraktade den forne lärjungens sänkta huivud med ett underligt, oklart svärmod. Hur långt hade väl denne ståtliga och älskvarde unge man farit vilse på syndens och världslighetens irrvägar? Ivarsson hade på sistone tappat honom ur sikte. Men han visste ju en hel del, — alldeles tillräckligt. Son till en mycket burgen köpmansfamilj, hade Per tidigt tagits ur folkskolan och skickats till staden, där han visst gått vid flera och olika sorters läroverk. Att han icke skött sig allt för väl, kände man till. Efter afslutade studier vid ett handelsinstitut, hade han rest utrikes och senare pröfvat sina krafter som handelsresande. En duglig sådan ansågs han vara, ej minst på grund af sina utomordentliga sällskaps-talanger. — Vid tanken på dessa gjorde gubben en ful grimas. Men ögonblicket därpå förundrade han sig öfver, hur föga detta lif tycktes ha tagit på Per. Hans öppna, hurtiga väsen fanns åtminstone kvar. Fastän dämpadt, ja, rent af förbundet med ett visst manligt allvar.

— Och du är hemma igen, min gosse? sade läraren, åter nyfiken på anledningen till besöket.

— Ja! — — Krumme rätade upp sig och smålog: — jag är det sedan en månads tid. Jag tänker starta egen affär här i bygden. Och så är det en annan sak jag tänker —

Han strök de små bruna mustascherna helt hastigt, behärskande en dock tydlig nervositet.

— Jaså. Nå, det var glädjande! Du blir då mera stadig — jag menar bofast af dig?

— Hm. Ja. — — Åter nickade den unge. Och med en ton af pojkläk blyghet sporde han:

— Får jag möjligen lof att tala med farbror om den saken? Jag vet ju, att på farbror kan jag lita.

Gamle Ivarsson blef röd. Likväl tappade han ej i första taget sin tillbörliga lärarvärdighet:

— Jaha, då! Det får du visst, Per. Sätt dig ner, där på hyfvelbänken!

Och den gamle stödde sig mot densamma, läg-

(Forts. å sid. 304.)

FRÅN TEATERVÄRLDEN.

Foto. Jøger, Slåm.

Kliché: Bengt Sjöveersparre.

“EVA”, LEHARS NYA OPERETT, PÅ OSCARSTEATERN. Herr Ullman (Octave), fröken Grünberg (Eva) och fru Meissner (Pipsi).

Foto. Jonason. Öby

HERR OTTOSON som Farinelli, har vunnit enstämmigt loford från kritik och publik i Göteborg och Malmö där den återupptagna operetten gifvits.

En Lehár-premiär i “Glada änkans” Stockholm är ett evenement, hvars utgång med intresse emotses af det öfriga landsorts-Sverige, genom hvilket eriksgatan i sinom tid skall dragas. “Eva”, den store operettmästarens senaste verk, mottogs med förtjusning af publik, med uppskattande reservation för musiken af dagspressens kritik, och är i hvarje fall en betydande tillökning i hufvud-

stadens sevärdheter. Fröken Grünberg och herr Ullman i hufvudrollerna voro förträffliga i såväl vokalt som sceniskt afseende. — Men den operettfigur fru Meissner med sitt oemotståndliga, typiskt “glada stockholmska” humör skapade med sin roll, väckte enbart jubel.

ULRICH SALCHOW, skridsko-mästaren, hade den 21 jan. en vacker uppvisning i Göteborg. Lär möjligen komma att tävla om världsmästerskapet och därmed eventuellt blifva segrare för 11:te gången.

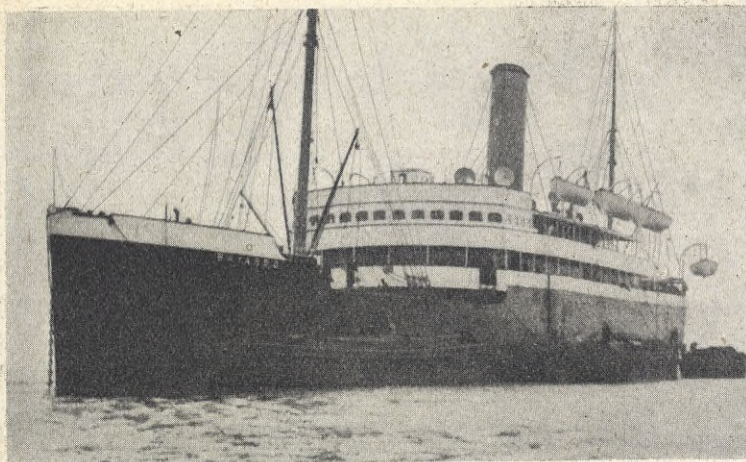
Foto. Clason, Gbg.

Efter fot graf.

Kliché: Bengt Sjöveersparre.

GABRIELLE RAY, en engelsk operettsångerska, i sitt land ansedd såsom typen för kvinnlig skönhet, nyligen förlofvad med en ung engelsk aristokrat. — Hon lär vara världens ä vykort mest afbildade skönhet och kallas allmänt “Englands vykortsdrottning”.

Wilsonliniens ångare "Bayardo" strandade den 21 januari på Middle Sand utanför Hull under rådande svår dimma. Ångaren, ny sedan sistlidne år, var ett elegant och modernt inredt passagerarfartyg på traden Göteborg—Hull. Sedan vår bild från strandningsplatsen togs, har det vackra fartyget brustit på grundet så att akterskeppet fullständigt sjunkit.

Efter fotografi.

Klicheé: Bengt Sjöberg-parre.

GÖTEBORG—HULL-ÅNGAREN BAYARDO STRANDAD.

En broder till den berömda barfotadansösen Isadora Duncan väcker i Paris ofantligt uppsende tillfölje sina långt gående försök att reformera klädedräkt och lefnadssätt. — Han har blifvit stäm in för rätta af hyresgäster i samma hus där han och hans familj bo, då dessa försträmda känna sig djupt sårade i sin sedlighetskänsla af de nästan ohöjda varelsenas uppträdande. Hade herrskapet Duncan något mera närmat sig det allmängiltiga parisiska skönhetsidealet, hade sannolikt stämningen blifvit en annan.

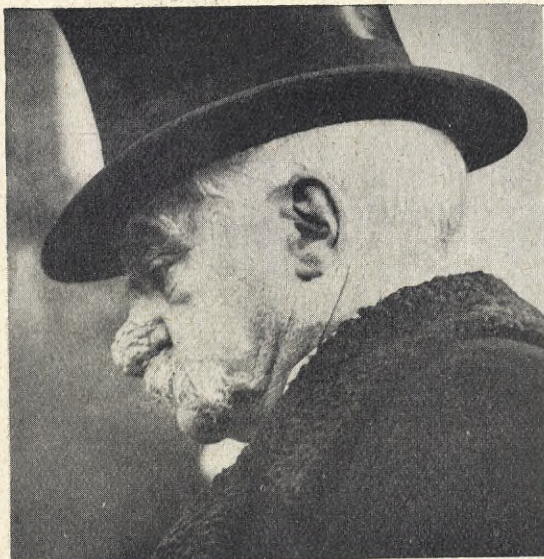
MR DUNCAN MED SIN FAMILJ PÅ PARIS GATOR.

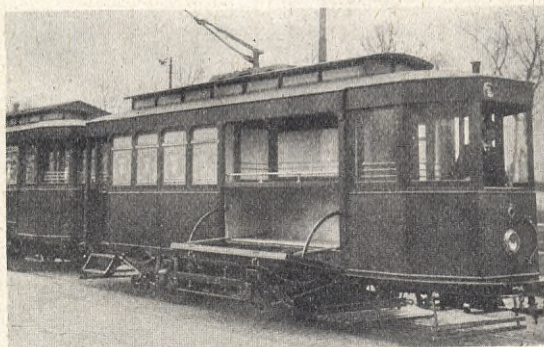
Efter fotografi.

Klicheé: Bengt Sjöberg-parre.

ITALIENSK FURSTINNA SOM SJUKSKÖTERSKA I KRIGET. Hertiginnan af Aosta, en nära anförvandt till italienska konungahuset har ingått vid Röda Korsets kår af sjuksköterskor under kriget i Tripolis och synes å vår bild jämte en dam ur den högsta aristokratien ombord å ett hospitalsfartyg i Tripolis.

ETT SENASTE PORTRÄTT AF PIERPONT MORGAN, en af Amerikas mäktigaste finansfurstar. Som synes är icke skönhet till salu ens i Amerika.

Efter fotografi.

Klicheé: Bengt Sjöberg-parre.

"LIKSPÄRVAGN", en nyhet inom spårvagnsområdet, afprovad i Paris.

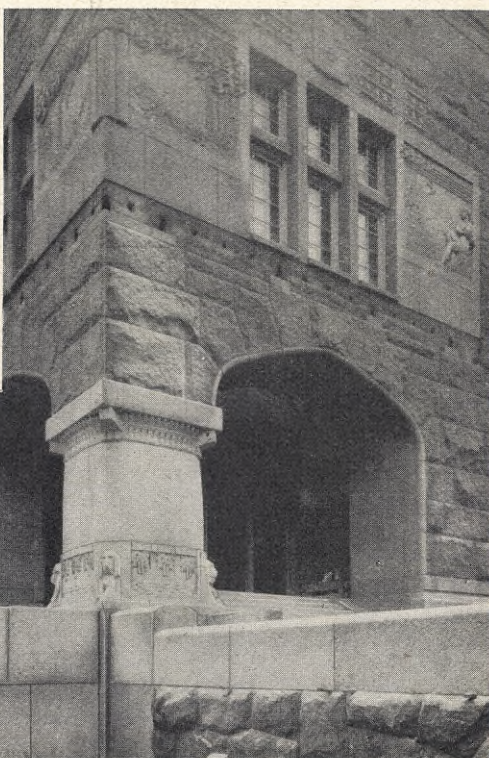
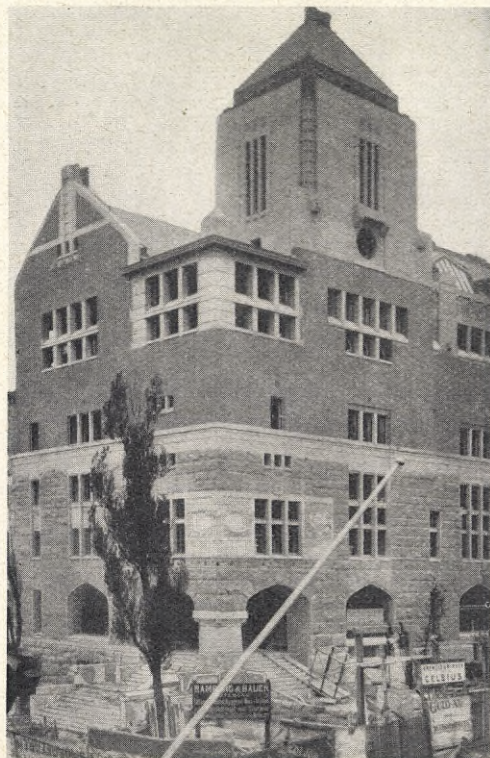
VÄGGMÅLNINGAR I RIKSDAGENS ANDRA KAMMARE. — NYA TELEGRAFHUSET I GÖTEBORG.

Efter fotografier.

Klidd. Kem. A.-D. Bengt Silfverparre, Sölm-Gög.

AXEL TÖRNEMANS SKIZZER TILL VÄGGMÅLNINGAR, UTSTÄLLDA I NATIONALMUSEUM. OCH I RIKSDAGEN FÖRESLAGNA TILL UTFÖRAND AL FRESCO:
 Bilden t. v.: Torgny talar till Olof Skötkonung på tinget i Uppsala. — Bilden i midten: Värmlandsskap med kasar. — Bilden t. h.: Engelbrekt vid den första riksdagen 1435. — I Första kammaren har samtidigt motionerats om uppdrag åt samma konstnär för denna kammare.

K. TELEGRAFVERKETS NYBYGGNAD I GÖTEBORG.

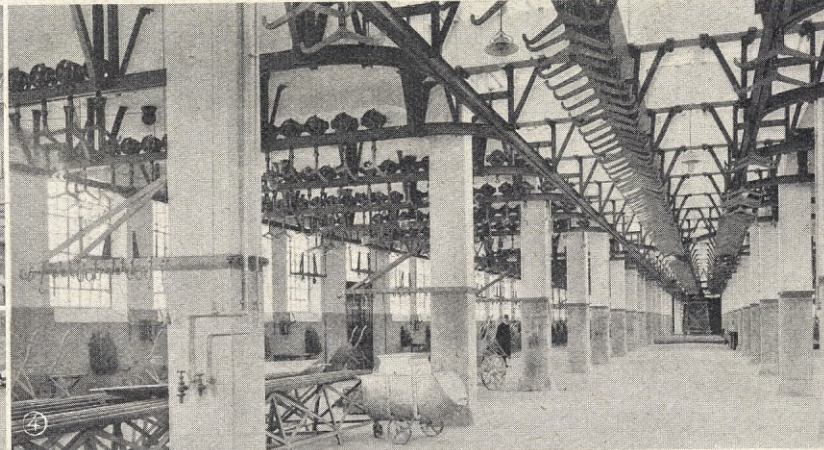
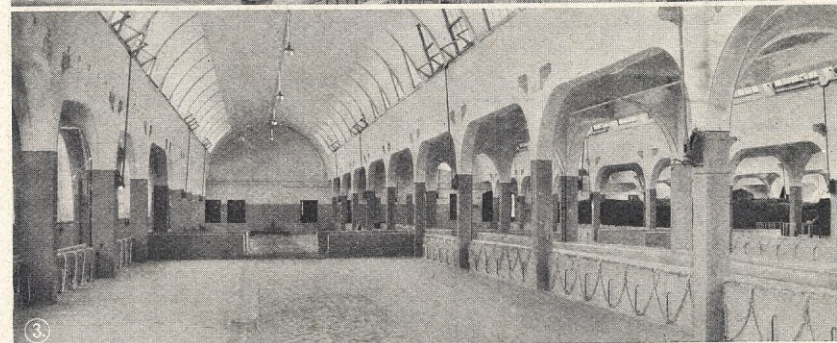
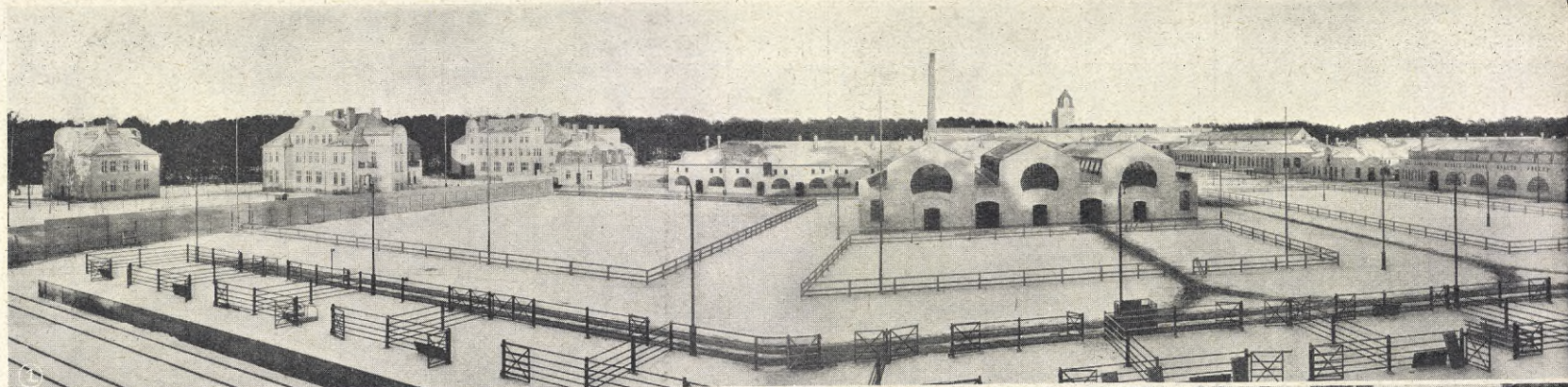
Det såväl till omfattning som utseende verkligt storslagna byggnadskomplex K. Telegrafverket låter uppföra efter ritningar af arkitekten professor Hans Heilund, nalkas sin fullbordan.

Vi ha dessförinnan, då byggnaden redan nu lämnar en god föreställning om dess blifvande utseende, velat visa några bilder af byggnaden i sin helhet och en del vackra yttre detaljer.

I sinom tid skola vi återkomma.

Efter fotogr. af A. Backlund, Göteborg.

STOCKHOLMS STADS NYA SLAKTHUS VID ENSKEDE.

1. TOTALVY ÖFVER DEN NYA OFFENTLIGA SLAKTHUSANLÄGGNINGEN VID ENSKEDE som invigdes af konungen den 31 januari.

4. SLAKTHALL FÖR NÖTBOSKAP.

Den 31 januari invigde konungen den nya stora slakthusanläggningen vid Enskede, som därefter öppnas för offentligt bruk. Från den 8 febr. gäller slakt- och köttbesiktningstvång för hufvudstaden, en åtgärd, som gifvetvis mötes af delade meningar, men om hvilken endast en mening borde finnas. Större ekonomi vid utnyttjande af affallsprodukter, och bättre vård om köttet äro redan i och för sig fördelar för alla parter.

H • D: STOCKHOLMSFOTOGRAF.

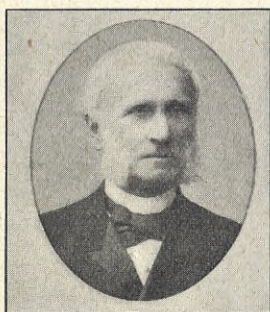
Klikt: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre, Sölm.-Gbg.

2. MARKNADSHALL FÖR SMÅBOSKAP OCH SVIN.

3. MARKNADSHALL FÖR NÖTBOSKAP.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

* Data å nästa sida.

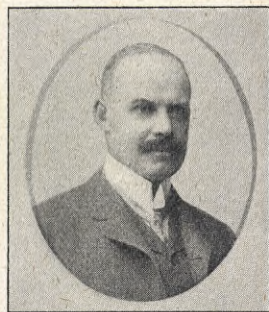
J. E. GADELIUS.
F. d. Kaptenlöjtnant. — Göte-
borg. 90 år 24 Jan.*

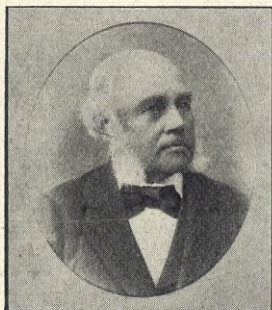
E. G. L. TIMÉN.
Fängelsedirektör. Venersborg.
60 år 16 Jan.

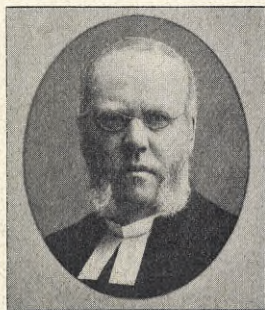
A. F. THORSELL.
Öfverstelöjtnant. — Stockhol-
m. 55 år 18 Jan.*

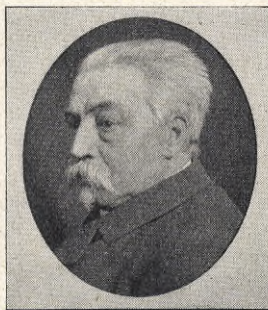
J. G. BECK-FRIIS.
Friherre, Godsägare. — Söderö.
50 år 25 Jan.*

J. F. ÖDMAN.
Grosshandlande. — Karlstad.
90 år 22 Jan.*

C. LJUNG.
Komminister. Kommunalman. —
Fritsla. 70 år 2 Febr.

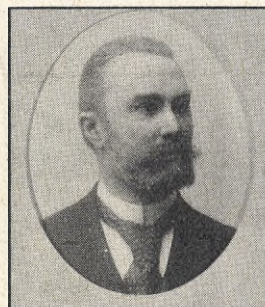
P. F. SCHULTHESS.
Professor. Språkl. Lexikograf.
— Stockholm. 65 år 29 Jan.

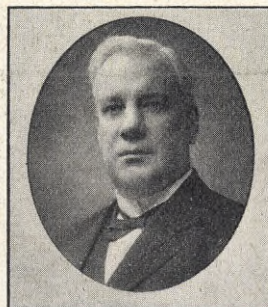
E. O. HAGELIN.
Vice häradshöfding. — Göte-
borg. 50 år 27 Jan.*

S. F. R. P. CEDERSCHIÖLD.
Generaltulldirektör. Kammarh.
— Stockholm. 65 år 28 jan.*

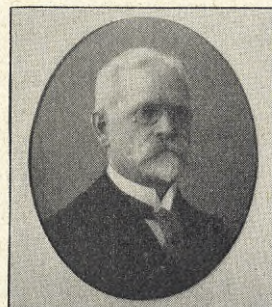
B. K. J. LANGENSKIÖLD.
Friherre. Bankofullmäktig. —
Stockholm. 55 år 26 jan.*

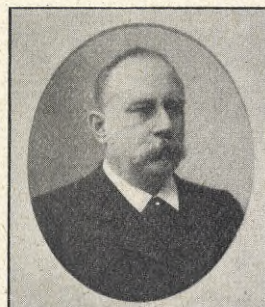
C. W. H. MONTELIUS.
Bankosekreterare. — Stock-
holm. 60 år 24 Jan.*

P. F. W. LAMBERG.
Nytänänd borgmästare i
Göteborg.*

J. GRUNDSTRÖM
Bankir. — Stockholm.
60 år 24 jan.*

O. J. F. MEYER.
Konstgjutare. — Stockholm.
60 år 24 Jan.*

N. B. BENTZ.
Byggmästare. — Helsingborg.
60 år 25 Jan.*

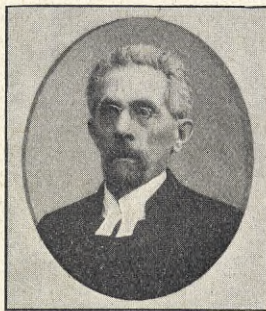
J. E. FRYKBERG.
Grosshandlande. — Upsala.
50 år 17 Jan.*

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

* Data här nedan.

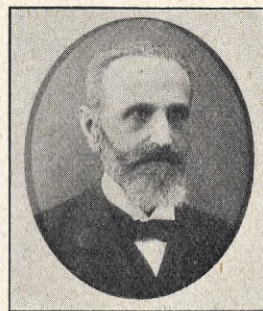
H. U. A. C. MUNCK †.
Öfverstinna. — Stockholm.
F. 19. † 21 Jan.*

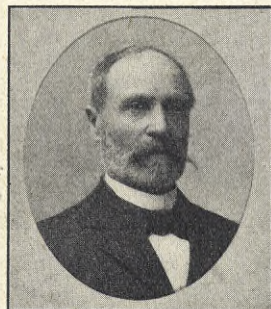
A. RUDBERG †.
Prost. Kyrkoherde. — Björnsäter.
F. 42. † 18 Jan.*

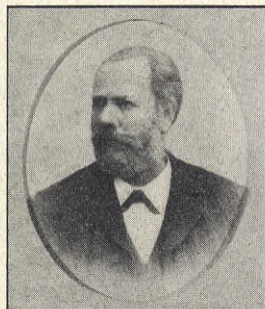
E. W. V. NISBETH †.
Regementsläkare. — Upsala.
F. 51 † 18 Jan.*

J. WALLINDER †.
Rektor v. Trollhättans samskola.
— Trollhättan. F. 53 † 6 Jan.

J. H. LANDBERG †.
V. d. bruksegare. — Kristinehamn.
F. 33. † 23 Jan.*

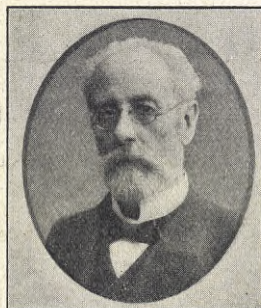
A. F. HELLGREN †.
Bankdirektör. — Motala.
F. 45. † 2 Jan.*

A. V. TAUUVON †.
Öfverste. — Ostersund.
F. 52. † 24 Jan. (Se n:r 17.)

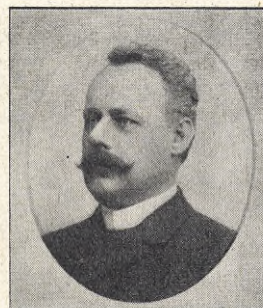
A. SÖDERSTRÖM †.
Teaterkamrer. Regissör. — Göteborg.
F. 62. † 25 Jan.

A. W. H. HEDENSTIERNA †.
V. häradshöfding. — Stockholm.
F. 41 † 24 Jan. (Se n:r 10.)

E. H. LAGERQUIST †.
Jägmästare. Stadsfullmäktig.
— Skellefteå. F. 46. † 31 Dec.

A. E. RISBERG †.
Öfveringenjör. — Malmö.
F. 56 † 19 Jan.*

K. W. S. SUNDRÖM †.
E. o. Hofrättsnot. Ombudsman.
— Karlstad. F. 67 † 9 Jan.*

EDVARD GADELIUS. Öf.-ex. 44, sec.-löjtn. v. K. Flottan 46, kapt.-löjtn. 60, öfvergick t. K. Flottans indragn.-stat 66. Navigationsskoleförestandare i Göteborg 56-72. Sedan 57 expert en chef f. Bureau Veritas förfrättning i Sverige och är ännu alltjämt verksam inom denna fördrande befattning. Bildade Sveriges Allm. Sjöförsäkr. Ass. Bolag 73, dess verkst. direktör 73-74. Led. af Göteborgs stadsfullmäktige 74-86. Medlem af K. Vetensk. o. Vitt.-samh. i Göteborg sedan 58, K. Örlögsn. Sällsk. 67.

AUGUST THORSELL. U.-löjtn. v. K. Fort. 76. öfverstelöjtnant 08. Chef f. Svea Ing.-kär. Fortifikationsbefähl. å Carlsborgs fästning 05.

JOHAN BECK-FRIIS. U.-löjtn. v. Liifg. t. h. 82, ryttm. 98, afsked 99. Kammarherre, tjänstg. h. drott. Sophie 99-08. Led. af Hushålln. Sällsk. förvaltn.-utsk. 02, ordf. i länets Veterinärstyr., led. af Vägstyrelsen, ordf. i direktionen f. Kinda kanal, styr.-led. i Ö. Centralbanan o. i Åtvidaberg-Bjärke-Säby jernv. Landstingsman sedan 05. Led. af Riksd. F. K. sedan 03. Led. af särsk. utskott 04, suppl. i Statsutsk. 05, ordinarie sedan 08. Statsrevisor 07-11, ordf. de tre sista åren. Led. af ett flertal k. kommittéer ss.: Stat. jernv. lönerregler.-komm., postverkets lönerregler.-komm., led. af nu sittande försvarsberedn. andra adid. Led. af K. Landtbr. Akad., dess v. praeses 12.

JOHAN FREDRIK ÖDMANN. Stud. v. Chalmersska skolan i Göteborg, öfvergick därefter till köpmannabanan, antogs till en affär i Karlstad 44. Etablerade senare egen grosshandel o. agenturaffär derst., hvilken han ännu innehar. Var under 25 år stadsfullmäktig, mångårig led. af fattigv.-styr. m. m. Konst- o. musikintresserad; fader till hoisångaren Arvid Ö.

ERNST HAGELIN. Stud.-ex. 81, hoifr.-ex. 87, v. häradshöfd. 91. Advo-

kat i Göteborg 92, delegare i Dr. Ph. Lemans Adv.-Byrå sedan 97. Led. af K. Vattenfallsstyrelsen sedan 09. Varit led. af Vattenrättskomm. o. dikningslagkomm.; tillkallad sakkunnig i Jordbr.- o. Civildp. vid behandling af vattenrättsfrågor. En af vårt lands främsta auktoriteter inom sistn. område.

STAFFAN CEDERSCHIÖLD. Stud.-ex. 64, hoifr.-ex. 71, tjänstgjorde i verken o. blef ff. kommerseråd 82, ordinarie 91. Tf. generalkonsul i Köpenhamn 93, generaltulldirektör sedan 98. Led. af Riksd. A. K. 87-90. Kammarherre 76. Komm. m. st. k. N. O.

KARL JOHAN LANGENSKIÖLD. Stud.-ex. i Helsingfors 74, fil. mag. 77, jur. dr. 86. Sekret. hos Finska landtdagens borgarstånd 82; anst. i kejsarens kansli i Finland s. å. Förordnad föreläsa v. universitetet i Helsingfors 87. Verkst. direktör f. Nord. Aktiebanken i Viborg 90. Verkst. direktör f. Skandinaviska Kredit A.-B. 92. Fullmäktig o. deputerad af Sveriges Riksbank 01, numera fullmäktiges v. ordförande o. förste deputerad. V. ordf. i Stockholms Hand.- o. Sjöf.-nämnd., ordf. i Nationalekonomiska Föreningen. Komm.-m. st. k. af N. O. Biografi o. helsidesporträtt i II:17 o. XII:4.

WILHEM MOTELIUS. Stud.-ex. 71, hoifr.-ex. 75, e. o. notarie i S. Hoifr. och prakt. advokat i huvudstaden. V. häradshöfding 78; ombudsman i Riksbanken 79; bankosekreterare o. chef i fullmäktiges expedition sed. 07.

PETER LAMBERG. F. 57. Stud.-ex. 74, hoifr.-ex. 81, e. not. i Göteborgs Rådstuvurätt 84, f. rådhuskanslist 87, stadsnotarie 98, rådmän 05, i dagarne utnämnd t. handels- o. politiborgmästare. Lärare i handelsrätt v. Gborgs Handelshögskolan 86-01, sekret. hos Gborgs o. Bohus läns landsting 87-07. Led. af Drätselkammaren 04, v. ordf. 06, led. af Hamnstyr. 11, v. ordf. s. a. led. o. ordf. i styr. f. Rhösska Konstslöjdmuseet 11, led. o. ordf. i Fri-

hamsutskottet 11, led. i Förlikn.-nämnden 04, numera ordf., led. o. ordf. i styr. i Nya Elementarlärov. i fl. Ed. Magnus' Musikfond, Göteborgs Orkesterförening; led. af styr. i Göteborgs Orkesterkassa. Inspektör för Göteborgs Högre Samskola.

JOHAN GRUNDSTRÖM. Stud.-ex. 73, afg.-ex. fr. Tekn. Högskolan 80. Inneh. bankir-, växel- o. fondaffär i Stockholm sedan 99. Led. af styr. i A.-B. Fören-Banken sedan 95, numera v. ordförande.

OTTO MEYER. Stud. v. Fria Konst. Akad. 66—69, anst. v. statygjuteri i Stockholm till 70, studerade yrket utomlands och inrättade eget gjuteri i Stockholm 74, det numera bekanta stora konstgjuteriet inom hvilket gjutits flera af huvudstadens största statyer.

NILS BENZ. En af Helsingborgs mera kända byggmästare. Mångårig led. af drätselkammaren; ordförande i Skanska Brandförsäkr.-inrätt. kommitté derstädes.

EMIL FRYKBERG. Efter anställning i affär i födelsestaden Göteborg, etablerade sig Frykberg såsom köpmän i Upsala 88, utvidgade den då grundade engrosaffären med det 98 bildade J. E. Frykbergs Handels A.-B. Har egnat ett lika inresserat som framgångsrikt arbete af facklig organisation af handelskåren. Initiativtagare 90 i stiftandet af Upsala Specieriförening o. 09 till bildandet af Sveriges Kolonialvaru Engros förening. Har äfven verkat för minnhandlarekårens sammanslutning. Ordf. i Upsala Handelsförening o. i Upsala Specierisförening, samt led. af styr. o. arbetsutskottet i Sveriges Kol. varuengrosförening. Verksam i K.F.U.M. Led. af stadsfullmäktige sedan 1900. Framstående jägare och hundkännare är F. styr.-led. i Sv. Kennelklubben o. Sv. Pointerklubben.

(Forts. fr. sid. 297.)

gande armarna i kors. Per Krumme lydde och började så sakta:

— Farbror har kanske en smula svårt att tro, att jag kan bli verkligt kär. På fullt allvar fäst vid en flicka!

— Hm. Hvarför inte, käre gosse.

— Näja. Det är jag emellertid nu, sedan någon tid. Ja, strängt taget ända se'n unga år, jag menar från pojkkåren. Jag har haft mycket för mig se'n dess, och mycket kunde gärna ha varit ogjordt. Jag trodde själf, att — jag var oförbätterlig. Men nu har kärleken lärt mig annat. — — Per såg ned på sin hand, liksom tvekan.

— Också detta gläder mig, försäkrade den gamle.

— Den flicka jag älskar, fortfor den unge, allt jämt med sänkt blick — är liksom sina föräldrar mycket allvarligt sinnad. Jag menar — kyrkligt och så där. Inte förstär jag mig mycket på sådant, det erkänner jag, och det rår jag kanske inte för. Men, jag hyser en uppriktig aktning för hennes öfvertygelse och skall aldrig söka att rubba den. Jag vet, att det ej skulle lyckas, och önskar det inte heller.

— Det är rätt och bra af dig, min gosse.

— Jaså, farbror tycker det?

Den unge bekännaren smålog för sig själf, belåten som en skolgosse, åt magisterns beröm. Men när han åter började tala om sin hjärteangelägenhet, förrådde stämmans darning en verklig oro.

— Flickan håller också af mig. Hon — vill det samma som jag. Hon är inte rädd för mig alls. Men — för sina föräldrar.

— Så, så? Gubbens ögonbryn borstade sig igen.

— Ja, ser farbror, hon fruktas, att det går på tok för mig, när jag friar. Men när mina afsikter äro hederliga och jag har ett godt hem att bjuda min jästmö — anser inte farbror, att jag då kan göra det? Med godt samvete och hopp om framgång? Gamle Ivarsson betänkte sig inte länge.

— Jo, Per, det anser jag. Efter hvad du nu har sagt! — Per Krumme sprang från hyfvelbänken, och blef så stående några minuter i djupa funderingar.

— Tack, farbror! — utbrast han därpå: det skall jag säga till min flicka, så blir hon riktigt glad. Hon ville absolut, att jag skulle fråga farbror först! —

— Hon? — Din flicka? —

Lärarens skarpa ögon borrhade en forskande och häpen blick i Pers, som modigt mötte den.

— Ja, — farbror, och vi skall båda i all tid tacka er för svaret. —

HENRIETTE MUNK AF FULKILA, f. Cederström. Dotter till statsrådet o. gen.-löjtn. frih. G. A. B. Cederström och hans maka; ingick 54 äktenskap med sedermera öfversten C. J. Munk, afl. 82. Den bortgångna var moder till prinsessan Ebba Bernadotte.

AUGUST RUDBERG †. Stud.-ex. 67, prestv. 72, kyrkoherde i Björsäter sedan 88, kontr.-prost 93. Framstående botanist o. etnolog, har utg. ett flertal värdefulla arbeten i dessa ämnen.

ERNST NISBETH †. Stud.-ex. 71, med. lic. 87. Tjenstgjorde såsom militärläkare från 88, reg.-läkare v. Vesternorr. reg. 93, v. Upslands art.-reg. 01.

JOHAN HENRIK LANDBERG †. Efter anställning v. järnbruk inköpte L. Spjutbäcken 60, sålde detta bruk o. flyttade 77 till Kristinehamn. Direktör i Sparbanken derst., på sin tid stadsfullm. o. ordf. i drätselkammaren.

AUGUST HELLGREN †. Tjenstgjorde fr. 71 v. olika bankkontor i Motala, led. af styrelsen samt verkst. direktör i A.-B. Örebro Hand. Banks aid.-kontor derst. 99—05, led. af styr. o. verkst. direktör i Hernösands E. Banks aid.-kontor derst. sedan sistn. år. Ombud i Stockholms, Göteborgs, Lunds och Helsingborgs Köpmannaföreningar.

EMIL RISBERG †. Afg.-ex. fr. Tekn. Högskolan 79, ingenjör v. Lindholmens Verkst. 80—91, ing. v. K. Flottans Ing.-dep. i Karlskrona 91—95. Ingenjör v. S. Sveriges Angpannefören. v. dess bildande 95, sedan 97 öfveringenjör derst.

WALTER SUNDSTRÖM †. Stud.-ex. 85, hofr.-ex. 90, tjenstgjorde v. Rådhusrätterna i Stockholm o. Karlstad, ombudsman i Verm. Stadshypoteksförening 93, kamrer 11. V. Andöfr. v. Verm. fältjäg.-kår 1900, i Vaxh. gren.-reg. 02.

— Hvad skall det här betyda! — röt den gamle, anande oråd eller åtminstone ett tjuvpojkstreck. — — Jo! — vidhöll Per med fasthet och eftertryck: — ty flickan heter — Berta Ivarsson. — —

— Berta! — Min, — vår — Berta? — stötte gubben fram. Den unge mannen nickade, men rodnade nu som en ertappad liten äppeltuf. Läraren betraktade länge under tystnad den djärfve och förslagne friaren, betänkte hvad han nu fått höra och hvad han själf sagt. — Och i det tårar oemotståndligt trängde fram bakom brillorna, såg han plötsligt lilla Bertas stora, klarblå ögon, bedjande om det, hennes tunga ej vågade utsäga. Han anade nu, hur allt detta gått till, hur de unga två återsett hvarandra och känt den gamla omogna barndomsvänskapen stiga upp ur hjärtanans hemliga djup, — men som fullfärdig, betvingande kärlek. — Och en respekt för hans dom, som hennes tystnad och Pers oskyldiga krigslist skvallrade om, bevekade fullständigt fader Ivarsson, den hedersmannen.

— Ja, kära gosse, — sade han och räckte friaren sin gamla fruktade näfve: — vi få väl höra med mor också. Och hon är ju inte svår att tas med. Men, — — och han kramade Pers hand, så att det sved: — en lurifax har du alltid varit, och är så än, märker jag. Jag skall hålla ögonen på dig! —

— Tack, farbror! — sade Per Krumme enkelt.

Att beakta:

Fotografifirma, som insänder fotografier med ensamrätt för H. S. D. och ej lämnar samma eller liknande fotografier till annan illustrerad tidning, kommer att i så fall, utöfver vanligt honorar, få sitt namn utsatt på ett i ögonen fallande sätt, — eventuellt omnämnande, — då meddelande härom lämnas vid insändandet.

Redaktionen.

INNEHÅLL

Tor Aulin. — Anna Gardell-Ericson. — Fru Emma Zorn. — Det nya Strindbergsmonumentet. — Porträtt och bilder för dagen. — Sveriges första kommunala mellanskola. — Spetsbergs-konferensen. — Senaste järnvägsoflyckan. — "Öfverlistad" af Gustaf Ullman. — Från teatervärlden. — Brokigt utomlandsnytt. — Väggmålningar i Riksdagens Andra kammare. — Nya teaterhuset i Göteborg. — Stockholm stads nya slakthus vid Enskede. — Veckans porträttgalleri.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskild medgifvande förbjudes vid laga påföljd.